

סוגיא - דף כב.: - נושא: מנלן שבני יונה דוקא קטנים ותורים דוקא גדולים

סקירה כללית

תמיד התורה כותבת "בני יונה" ו"תורים" (אף פעם אינה כותבת "יונה" ו"בני תורים"). מוכח מכך שיונים דוקא בשלב של "בן" (צעיר). ולגבי יונים מסתבר שכמו שיונים הם דוקא "בני", תורים הם גם דוקא לא צעיר אלא דוקא גדולים

סוגיא - דף כב.: - נושא: מנלן שתחלת הציהוב פסול בשניהם

סקירה כללית

"מן התורים ומן בני היונה" – למעט תחילת הציהוב (שזה שלב גבולי לשניהם)

סוגיא - דף כב.: - נושא: מהו משך שלב הצהיבות(שפסול בשניהם)

סקירה כללית

מן תחילת הציהוב עד שיצהיבו (בני יונה כשרים עד שיצהיבו ותורים כשרים משיצהיבו).

סוגיא - דף כב.: - נושא: השלב הכי צעיר שבני יונה כשרים

סקירה כללית

...כשמדמם אם מורטים נוצה

סוגיא - דף כב.: - נושא: מאיזו טעם אין להביא תחלת הציהוב (משניהם): ספק (האם קטן או גדול) או "בריה בפני עצמה" (שלב ביניים שאינו לא קטן ולא גדול)

סקירה כללית

הנפקא מינה: אם נדר "בני יונה או תורים" והביא משניהם תחילת הציהוב, האם יצא ידי נדרו...
הגמרא מנסה להוכיח ש"בריה" אבל הראיה אינה מוכרחת.

אם נדר "בני יונה או תורים" והביא משניהם תחילת הציהוב, האם יצא ידי נדרו:

- אם ספק – אז ממה נפשך יצא

כי תחילת הציהוב היא כשרה באחד מהם (ספק איזה) והוא הרי נדר להביא איזה אחד מהם ...

- אם בריה – אז פסול בשניהם

כי בודאי איננו אף אחד מהם.

ראיה

כנ"ל יש ברייתא: "מן התורים ומן בני היונה" – למעט (לפסול) תחילת הציהוב

- מוכח שאינו ספק – כי אם היה רק שיש לנו ספק, התורה לא היתה ממעטת אותה

הראיה אינה מוכרחת

יתכן שהוא ספק, ובאמת התורה לא באה למעטה, והברייתא הביאה רק כאסמכתא בעלמא.

(והדרשה האמיתית היא לפסול ① נרבע ② נעבד כעבודה זרה

שאחרת היינו מכשירים בעוף

שהיינו דורשים "כי משחתם בהם מום במ" – רק מי ש"מום" פוסל בו, גם "משחתם" (ע"ז וגילוי עריות) פוסל במ

והרי בעופות אין מום פוסל)